

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 16. oktober 2014
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Anne Bøgholm Wind
Sagsnr.: 2014-0032-1306
Dok.: 1181016

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 536 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. maj 2014.

Mette Frederiksen

/

Thomas Tordal-Mortensen

Spørgsmål nr. 536 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt og hvordan man i vurderingen af, hvorvidt en syg udlænding skal tildeles humanitært ophold, tager højde for, at der kan være sprogvanskeligheder, der umuliggør fastsættelsen af retvisende diagnoser.”

Svar:

1. Det fremgår af udlændingelovens § 9 b, stk. 3, at meddelelse af helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold. Det er i forarbejderne til bestemmelsen præciseret, hvilke lægelige oplysninger der er nødvendige for, at Justitsministeriet kan træffe afgørelse i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse.

På den baggrund fremsender ansøgeren typisk sin lægejournal fra den sundhedsklinik, der er tilknyttet det asylcenter, hvor vedkommende er indkvarteret, eller indhenter en lægelig udtalelse fra en privat praktiserende speciallæge. Sådanne lægelige oplysninger vil Justitsministeriet som udgangspunkt lægge oprøvet til grund ved vurderingen af, hvorvidt sygdomskriteriet må anses for opfyldt.

2. Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1, får asylansøgere og udlændinge med ulovligt ophold her i landet under visse nærmere betingelser udgifterne til nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes.

Udlændingestyrelsen har om praksis vedrørende udlændingelovens § 42 a, stk. 1, bl.a. oplyst følgende:

”I praksis håndteres sundhedsbehandling mv. i første række af indkvarteringsoperatørerne, dvs. Røde Kors og de kommunale operatører. De ydelser, som en indkvarteringsoperatør skal levere i forhold til sundhedsbehandling, fremgår af en kontrakt mellem den enkelte indkvarteringsoperatør og Udlændingestyrelsen om almen sundhedsbetjening, forebyggende sundhedsordninger for børn og unge og særlige social- og sundhedsmæssige ydelser for asylansøgere m.fl. (kaldet sundhedskontrakten).

Ifølge sundhedskontrakten honoreres operatøren, medmindre andet er anført i kontrakten, for samtlige direkte og relevante indirekte udgifter i forbindelse med varetagelse af de i kontrakten beskrevne opgaver. Dette omfatter tolkeudgifter i forbindelse med sundhedsbehandling.

For så vidt angår den praktiske tilrettelæggelse af brugen af tolke har Røde Kors oplyst følgende:

”Det fremgår af indkvarteringskontrakten mellem Udlændingestyrelsen og Røde Kors, at Røde Kors er forpligtet til at stille professionel tolkebistand til rådighed, hvor det er en forudsætning for, at beboerne kan modtage de ydelser, som Røde Kors er forpligtet til at levere i henhold til kontrakten.

Røde Kors stiller nødvendig tolkning til rådighed for asylansøgere, der modtager sundhedsbehandling på Røde Kors' klinikker på centrene og til behandling uden for centeret, med undtagelse af akut sundhedsbehandling, hvor behandling og evt. tolkning varetages og betales af regionerne. Nødvendig tolkning er den tolkning, der skal til, for at den[ne] sundhedsbehandling kan gennemføres. Det følger af Røde Kors' interne retningslinjer for bevilling af tolk til planlagt sundhedsbehandling, at der kan bevilges tolk til medicinsk screening, sundhedssamtale, lægekonsultation, psykologsamtaler, speciallæge, hospitalskonsultationer og lignende konkret formidling. For så vidt angår parakliniske undersøgelser, bevilges der alene tolk, hvor der er behov for speciel information, for at proceduren kan gennemføres. Der bevilges som udgangspunkt ikke tolk til tandlæge, optiker, fysioterapeut m.v. Endvidere bevilges der ikke tolk til længevarende forløb, hvor forløbet bærer præg af personlig eller social støtte. Det er indkvarteringsstedet, der rekvirerer tolk i forbindelse med sundhedsbehandling.

Såfremt en asylansøger har behov for tolkning i forbindelse med sundhedsbehandling, bevilges dette efter ovennævnte principper, og der benyttes alene professionelle tolke. Pårørende betragtes ikke som egnede professionelle tolke, og det forekommer derfor ikke, at en pårørende fungerer som tolk, når principperne i retningslinjerne i øvrigt er opfyldt, med mindre dette sker som følge af et ønske fra den asylansøger, som modtager behandling. Uanset eventuelt ønske fra forældrene, benytter Røde Kors ikke mindreårige børn som tolke.

Ønsker en behandler at benytte en anden type tolkning end den, der tilbydes efter retningslinjerne, bestiller og betaler behandleren selv tolken. Røde Kors tilbyder efter behov vejledning til eksterne samarbejdspartnere med henblik på at sikre, at tolkningen forløber på en hensigtsmæssig måde for så vidt angår formidling og patientsikkerhed.

Det er ikke Røde Kors' opfattelse, at asylansøgere i større omfang giver udtryk for, at de som følge af sprogvanskeligheder ikke forstår, hvad der foregår i forbindelse med behandlingsforløb eller lignende."

Udlændingestyrelsen kan henholde sig til det af Røde Kors anførte samt oplyse, at klager over dårlig eller mangelfuld tolkning i forbindelse med sundhedsbehandling ses at forekomme yderst sjældent."

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der bl.a. har oplyst følgende:

"Sundhedspersoner har efter autorisationslovens § 17 pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, hvilket i henhold til Sundhedsstyrelsens praksis bl.a. indebærer en pligt til for sundhedspersoner at forestå forsvarlig kommunikation med patienter, pårørende m.fl.

I forlængelse heraf kan det oplyses, at autorisationslovens § 17 udelukkende fastsætter sundhedspersoners faglige forpligtelser ved udøvelsen af pågældendes virksomhed. Bestemmelsen omfatter derfor sundhedspersonens forpligtelser i behandlingssammenhænge og således ikke situationer, hvor sundhedspersonen er ansat i en administrativ stilling."